

Sim-Bim

Egy hatástendős kis kínai, aki Dél-Kínától Szibérián át megjárt Perzsiát, Törökországot, Bulgáriát, Olaszországot, Franciaországot és most Budapesten drúlja tíz fillért a papirlegyzőt és ápolja a kínai-magyar barátságot.

Kis kínai fiúcska szaladgál egy hét óta a Simplon-kávéház asztalai között. Megáll az ember asztala előtt, egyenruhás-sapka, bárosny kabátka, hosszú nadrág van rajta, az oldalán pedig táská, egészen olyan, amelyet a képeklapokban a kínai katonákon látunk; mutogatja a piros-zöld-lilaszínű legyezőségeket, amelynek sodrot papirszelvények rezegve hullanak jobbra meg balra és ha az ember utánanéz a kis papirjátéknak, kis kínai szemecskéi fölött összeszalad a szemöldök és úgy mondja:

— Tíz fillér.

Ennél egy szóval sem tud többet magyarul. Tíz pengőből a legnagyobb bizossággal ad vissza, sárga ujjaskái úgy turkálnak az ötven, húsz és tízfilléres között, mintha nem egy hete, hanem egész hat éves életén át mindig magyar nikelpénzeket számolt volna. Aki kezébe vesz egy legyezőségeket, azon könyörtelenül bevasalja a tíz fillért, de ha például valaki húsz fillért kínál érte, a fölös tíz fillért rendszerint nem fogadja el. Napokig bolyongott így a kávéház asztalai között, melyek a nyakáig érnek és a székek között, melyeknek támlája még a fejébujjánál is magasabb, amíg egy festőművész — volt szibériai hadifogoly — találomra meg nem szólította oroszul. Amire kiderült, hogy a kis kínai egészen jól beszél oroszul. El is mondja, hogyan tanult meg. Az orosz-kínai háború előtt kerültek át Szibériába, amikor pedig Kína és Oroszország között kitört a háború, akkor az oroszok — nyilván az összes Szibériában összeszedhető kínaiakkal együtt — vonatra rakták őket és elküldték Nyugatra, minél messzebbre a kínai határtól. Másfél évig voltak az oroszok között — ennyi idő alatt négy éves gyermek hamar megtanul egy nyelvet — és így kerültek át Európába. Itt egy kis szállóban laknak, napi három és félpengőt fizetnek, apja ragasztja össze a legyezőket, ő árusítja őket és mindennap annyit kell hazavinnie, hogy abból ne csak a szoba ára, hanem az enivaló is kiteljen. Van még egy kis hugoeskája, aki most egyéves és mamája, aki megveri, ha későn megy haza.

Közben az egész kávéház felfigyel arra, hogy a szóltan kis kínai beszélget. A pincérek is körülállják az asztalt, kiderül, hogy a pincérek nagy része is volt szibériai fogoly, a két főúr szintén. Most már mindenki oroszul diskurál a kis, ferdeszemű emberkével, akinek a dolog szemmel láthatóan tetszik. Az üzletvezető egy teát küld az asztalhoz, de nem akar hozzányúlni. Amikor megkérdik, hogy miért, azt feleli, hogy azért nem issza meg, mert nem akarja, hogy kinevessék. Az egyik vendég szelet csokoládét ad neki, amit elsüllyeszt a táskájában azzal, hogy hazaviszi a testvérkéjének.

Azután egyszerre az órára pillant és látva, hogy tíz óra, lemászik a székről, azzal, hogy most hazamegy vacsorázni, de tizenegy óra után megint visszajön, mert még nem gyűlt össze elég pénze. Kimarkolja a tömértelen aprópénzt, összeszámolja — a tolmácsok azt mondják, hogy nem oroszul, hanem anyanyelvén számol — kiszámol az asztal márványlapjára három és félpengőt, azt visszasöpri a táskába, azután mosolyogva, széthúzódtott szemecskéikkel mutat húsz fillért: ennyi marad ennivalóra.

És már megy is kifelé. Köszönés helyett rámosolyog az emberekre és ha utána intenek, hogy szervusz, visszamosolyog és ő is azt mondja, hogy:

— Szervusz!

Másnap ellátogatunk a kis kínai főhadiszállásra. Először a portásnál utánanézzünk, hogy hívják a kis kínai papáját. A könyvből kiderül, hogy a családfő neve Pan Yu Tsing. Született Vien Men Hon Pe-ben 1900. évben. Feleségének neve: Tsias Age, született 1901-ben. Két gyermekük van. Pan Singet, született 1924-ben, — tehát ennek a fiúcskának a becéző neve a Sim-Bim — és Pan Pe Ages, született 1929-ben. Buddha vallásúak. A portás elmondja, hogy csakugyan három és félpengőt fizetnek naponként. Azután megmutatja a szobájukat, amely a melékteai hotel földszintjén az udvarra nyílik. Az udvaron éppen futballozás folyik. A kis Sim-Bim rúgja a papírból gyúrt labdát vadonatúj szandáljában, amelyet festőművész barátja vett neki, mellette pedig egy másik kis kínai arccsoka futkos, de ez magyarul kiált oda Sim-Bimnek, hogy:

— Vagyok!

Sim-Bim pedig, aki egy szót sem ért az egészéből, hogy mit jelent a „vagyok“, mégis szabályosan „lepaszol“. Kiderül, hogy a másik kis kínai úgy került ide, hogy a papája kínai, aki itt Magyarországon egy orosz nőt vett feleségül és ebből a frigyéből származott ez a kínai szemű féloros, aki, amióta iskolába jár, odahaza is csak magyarul beszél.

Bent a szobában Sim-Bim papája éppen a földön guggol és a legyezők papirszelvényeit vagdosza, amikor belépünk. Szék van a szobában, de nem azon, hanem a földön ülnek. A számszámok is a földön hevernek, hogy jobban kéznél legyenek. Az öreg Sim-Bim elmondja, hogy Dél-Kínában éltek, onnan kerültek fel Charkov-ba, innen azonban az oroszok — a kínai-orosz háború alatt — Nyugat-Szibériába toloncolták, azzal a megokolással, hogy „papirlegyező-spekuláns“. Nyugat-Szibériából Perzsiába ment át, innen Törökországba, majd Bulgáriába, ahonnan Olaszországon át eljutott egészen Párizsig. A párizsi kínai nagykövetségtől kapott azután útlevelet és ezzel jött Magyarországra, hogy innen tovább menjen Kína felé. Itt Magyarországon azonban nem maradhat, mert nem kap tartózkodási engedélyt, nem sokára Csehszlovákia mennek, oda beengedik őket és ott majd gyűlhetnek annyit vasútra, hogy közelebb jussanak Kínához. Addig is Sim-Bim itt csoszog a kávéházi

Messzezd a kacagó babát Höfer gyermekfürdőpor gyermekkrém gyermekszappan

LESZÁRITJA A KIÜTESEKET. MEGSZÜNTETI A BŐR VÖRÖSSÉGÉT. PATIKÁBAN, DROGÉRIÁBAN, ILLATSZERTÁRBAN KAPHATÓ. ÁRA DARABONKÉNT 90 FILLÉR.

asztalok között, rámosolyog mindenkire, meg rázogatja legyezőit és barátságot köt mindenkiel, akiben „pali“ sejt a tízfilléres vásárra. Ha még egy-két hétig járkal a József-körút és a szállodájuk között, még magyarul is megtanul, nagyobb dicsőségére annak a kezdődő magyar-kínai barátságának, amelynek a kis Sim-Bim vetette el első magvait a józsefkörúti kávéházban.

tában is tucajával dőcögnek a kézivezetésű kiskocsik, négykerekeű talyigák és a motorok között biciklik cikkáznak.

Első- és másodrendű utcák

A végleges rendezés elé tornyosuló akadályok ellenére is igyekeznek a rendőrség rendet teremteni és most is az érdekes, modern újítások egész sorozatának tervével foglalkoznak. Ezek közül néhány még csak terv, de néhány már a közvetlen megvalósulás küszöbén áll.

A legjelentősebb újítás az egynemű közlekedés bevezetése lesz.

Heteken át dolgozott a rendőrség a főváros utcáinak felméréseivel és felbecsülésével, szélesség és forgalom szempontjából. A felmérés már befejeződött, és ennek alapján két osztályba sorozták az utcákat: elsőosztályú és másodosztályú útvonalakra.

Az elsőosztályú útvonalokról keltüljék a lófogatú kocsikat, kerékpárokat és kézivezetésű kiskocsikat és ezeken csak motoros járművek, autók, motorkerékpárok, autobuszok és villamosok közlekedhetnek. A nem-motoros járművek részére pedig megmaradnak a másodosztályú utcák. Ezzel a beosztással elérik azt, hogy a főútvonalakon gyorsabb és biztosabb lesz a közlekedés, mert a vezetőknek nem kell olyan sűrűn kitérni, lassítani, kerülni, vagy előzni a lassúbbjárátú fogatokat és bicikliket.

Várakozó állomás és párjával futó kocsik

Bevezetik az autóparkolórendszerét is. Eddig az volt a helyzet, hogy az autók a gyalogjáró szélén megállhattak és sokszor órákig várakoztak. Ennek az a hátránya, hogy a várakozó kocsik helyfoglalása miatt megtorlódott a forgalom, a szűkebb helyeken gyakori volt az összeütközés, vagy gázolás. A rendőrség most autóparkoló helyeket akar létesíteni. A főbb útvonalak mentén és nagyforgalmú középületek hivatalos környékén kis térségeket jelölnek és az autók csak ezeken a helyeken várakozhatnak. Ezzel elejét veszik a gyakori autóparkolásoknak is, mert az autóparkoknál rendőrök vigyáznak majd a kocsikra. Szabadnapos, vagy nyugdíjas rendőrök állnak őrséget a parkok mellett.

Elkészítették ezen a téren egy teljesen újszerű rend, a parkolóvonal tervét is. Az Andrassy-úton kísérleteznek majd ezzel. A terv az, hogy az Andrassy-útnak a Vilmos császár-úttól az Ogtogonig terjedő szakaszán az úttest közepén vonalat húznak: ez lesz a parkolóvonal. A kocsik ezen a vonalon állva várakozhatnak és mivel az Andrassy-út elég széles, a vonaltól jobbra és balra minden akadály nélkül futhatnak az autók, a le- és fölfelé irányuló két kocsisor között a parkolóvonal, illetve a vonalon álló autók húznak válaszfalat.

Bevezetik még azt is, hogy egyes széles útvonalakon kettesével futhatnak egymás mellett a járművek. Eddig az autók csak előzhettek, de egymás mellett nem haladhattak, míg ezzel az újítással most lényegesen meggyorsítják a forgalmat.

A kettős kocsisornak alkalmas, széles útvonal igen kevés. Egyelőre csak az Andrassy-útnak ezen a szakaszán engedik meg, de tervbe vették, hogy a székesfőváros hozzájárulásával a körutakon áthelyezik a villamosvonalakat és úgy kiszélesítik a kettős kocsiforgalomnak szánt úttestet.

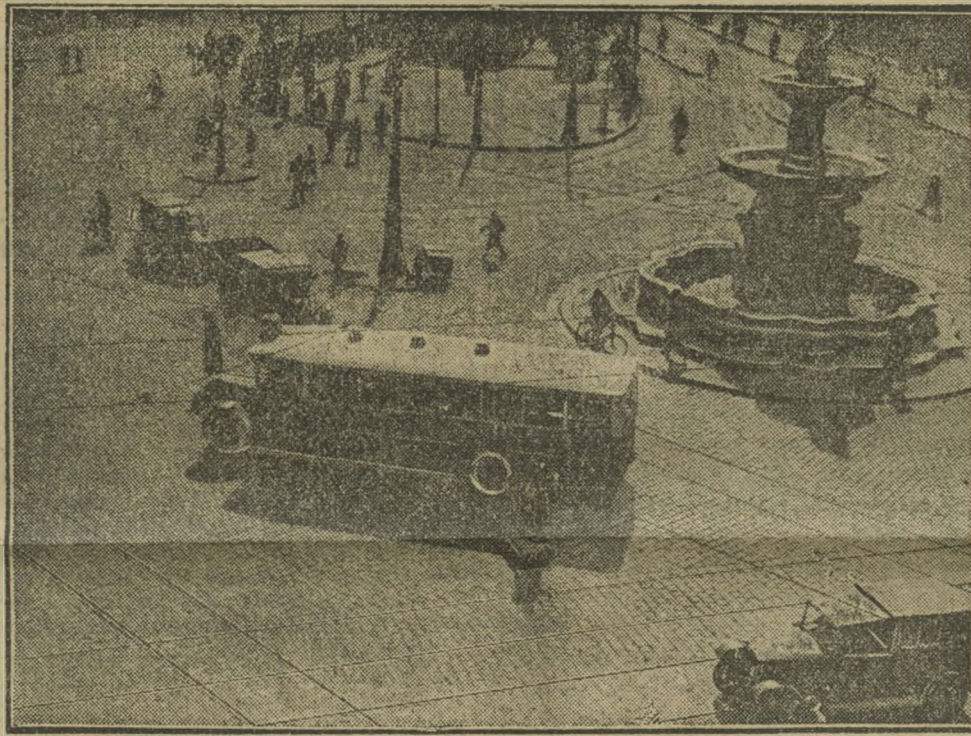
Parkok és szökőkutak vándorlása

Az újítások sorában szerepel a terek rendezése is. Budapest két nagy tere: a Kálvin-tér és a Ferenc József-tér közlekedési rendje leírhatatlan nehézségek elé állítja a vezetőket, a gyalogosok számára pedig egyenesen életveszedelemet jelent. A Ferenc József-térbe torokkolló utcák forgalmas időben csak úgy ontják magukból a villamosok, autók és autobuszok tömegét, amelyek számát emelik a Lánchíd, vagy a dunaparti rakodópark irányából ka-

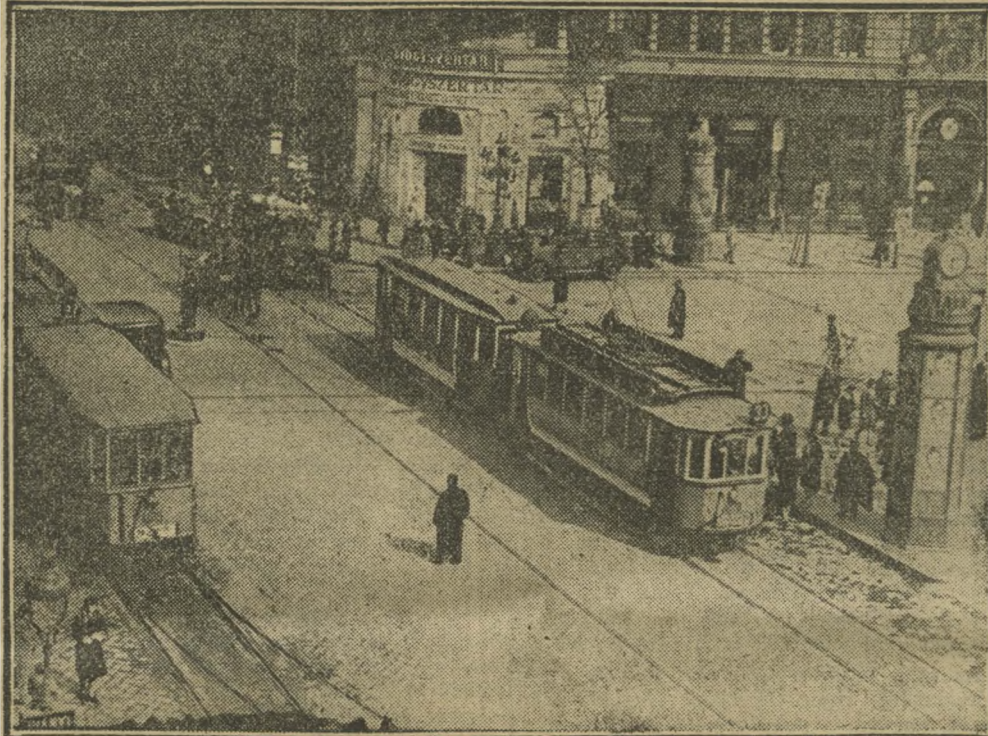
Budapest új közlekedési rendje

Budapest állandóan és rohamosan növekvő forgalma nehéz feladat elé állítja a közlekedési rendjéről foglalkozó hatóságokat. A főkapitányság közigngatási osztályán, ahol a közlekedés ügyeit intézik, állandóan foglalkoznak a problémával, hogyan lehetne moderné, gyorsá és bizossá tenni a forgalmat úgy a járművek, mint a gyalogosok számára. A közönység türelmetlen, szívesen hivatkozik kül-

földi példákra, de megfélekedzik arról, hogy a közlekedés rendjének szinte elháríthatatlan akadályai vannak. Elsősorban az, hogy Budapest utcáinak legnagyobb része keskeny. A második akadály, hogy a külföldi metropolisokkal szemben, nálunk aránylag még mindig sok a lófogatú kocsi, sőt nemcsak a periferiákon, hanem a város legforgalmasabb útvonalain, a körutak autó, villamos, motor-áradá-

Közlekedési idill a Kálvin-téren. A villamosok kusza hálózatában egymás oldalába rohanó autók között kerékpár ciklázik, lófogatú kocsi dőcög, talyiga várakozik. És ez összevisszaságban tanácsolatlenül akadoznak a gyalogjárók

Példás rend a Nemzeti Színház előtti útkeresztezésnél

Kellemetlen szájszag

visszaelészítő. Csunya színű fogak eltorzítják a legszebb arcot. Mindkét szépséghibát azonnal és alaposan el lehet tüntetni a pompásan üdülő Chlorodont-fogpaszta gyakran már egyszeri használatával. A fogak, már egyszeri használat után gyönyörű elefántcsontszinben ragyognak. Kísérlelje meg egy tubus fogkrémmel, melynek ára 60 fillér, egy nagy tubus ára P 1.—. Chlorodont-szájvíz üvegenként P 1.90 és 3.50. Csak kék-zöld színű csomagolásban „Chlorodont“ felirattal valódi. Mindenütt kapható. — Leo-Werke A.-G., Dresden, magyarországi vezérképviselő: Molnár Bertalan és Társa, Budapest.

nyarodó járnúvek. A kocsi sorsaváros összevisszaságban kilenc irányból rohannak a térre és legyőzhetetlen feladatot jelentenek a tér szolgálatát teljesítő közlekedési rendőr számára. A gyalogos átkelés pedig különösen a déli és korai órákban valóságos istenkísértészsámba megy és akit a rossz sorsa erre visz, csak életveszedelmes bukácsoldás közben juthat át egyik oldalról a másikra.

Hasonló a helyzet a Kálvin-téren is, amelyet a villamssínek egész sorozata szel keresztül-kasul és ember legyen a talpán, aki neki mer vágni az átkelésnek.

Ezt a két teret most rendezni fogják. A Ferenc József-téren a vasúccsal kerített közepe kis parkot áthelyezik, míg a Kálvin-téren elsősorban a szökőkút áthelyezésével igyekeznek helyet teremteni.

Szabályozzák még a Gellért-tér és a Fővám-tér forgalmát is. A Gellért-téren és a Kálvin-téren a villamossíneket körforgalomra rendezik át. Általában az a törekvés, hogy ahol csak lehet, a Nemzeti Színház előtti útkeresztezés mintájára rendezzék a forgalmat és eltűntessék a halászköveket, ahol az autók bekanyarodása gázolással fenyegeti a gyalogosokat.

A forgalmi újításokon kívül tervezték a központi közlekedési rendőrbizottság megszervezését. A közlekedési kihágási ügyekben most a kerületi kapitányságok rendőrbírái ítélkeznek. A terv szerint a jövőben egy központban intéznék az összes ilyen ügyeket. A közlekedési kihágásokban ítélkező rendőrbírákat gyakorlati téren is kioktatják az autózásról, mert általában a tapasztalat, hogy a motorvezetéshez értő ember más szemmel látja és fogja föl az ilyen természetű kérdéseket.

Ezzel különben csak a bíróság gyakorlatát követnék, mert a törvényszéki bírák közül már tizen végeztek autózásról tanfolyamot.

S. P.

A szovjet kereskedelmi irodáinak újabb teleplezése

A szovjet kereskedelmi képviselőinek főfeladata a kommunista propaganda

LONDON, ápr. 15.

A *Scottland Yard* — mint a *Morning Post* jelenti — bizonyos fontos okmányokat tanulmányoz, amelyek a szovjetközögeknek angliai tevékenységére vonatkoznak. Ezeket az okmányokat a prokurátúr szovjetatlalvalók juttatják el az angol rendőrséghez. Az okmányok között szerepel Mikoyan kereskedelmi népbiztosnak 1930 február 15-én kelt rendelete, amely a szovjetkereskedelmi delegációk tevékenységét szabályozza. Kifűnik a rendeletből, hogy a delegációk főfeladata a kommunista propaganda folytatása. Az utasítás részleteiben előírja, mi módon kell titkos propagandát folytatni Angliában, továbbá szabályozza a missziók tagjainak magánéletét s ezenkívül szigorú pártfegyelmet, valamint a nyilvános szerepléstől és a költséges életmódtól való teljes tartózkodást követeli az összes tagoktól. A rendelet szerint az összes tagoknak közös házában kell lakniuk, egykonyhán ékeznük és a gyermekek számára külön iskolákat kell fenntartani a házában stb.

Két suhanc rablóátadása

Tizenhat éves fiúk megtámadták és kirabolták egy öregasszonyt.

Fischer Miksáné 60 éves kereskedő, akit a Desseffy-utcában van tojáskereskedése, kedden este kilenc óra tájban bezárta az üzletét és a napi bevételéből hatszáz pengőt egy retikülbe téve, indult hazafelé a Desseffy-utca 40. számú házában levő lakására. Mikor befordult a kapu elé, hirtelen két suhanc ugrott elő a kapu mélyéből, rátámadtak, leszakították a karjairól a kézitáskáját és futásnak eredtek. Éppen akkor érkezett a ház elé Fischerné veje, aki figyelmes lett anyósának a segítségkiáltására, elfogta a két suhancot s rendőrnök adta át őket. A rendőr a főkapitányságra kísérte a két gyereket, akik azután érdekes előzményeit edták elő a rablóátadásnak. A két fiú közül az egyik tizenhat esztendő, egy ismert, jónévű budapesti cukrásznak a fia, a másik szintén tizenhat éves, kifutógyerek és a cukrásznak a szolgálatában áll. Ez a fiú is jó családból származik, az apja gazdatiszt volt, a fiú gimnáziumba járt, de mikor a szülei meghaltak, abba kellett hagynia a tanulást s beállt kifutónak a cukrászudába. A két gyerek összebarátkozott és fantasztikus terveket kezdtek szövögetni. Elhatározták, hogy külföldre mennek, kalandos életet főzve folytatni. A cukrász fiának volt kéne párja, a kifutógyerek is ellopott az utcán egy őrzetlenül hagyott biciklit s két nappal ezelőtt mind a ketten elindultak. Csak Kenderesig jutottak, mert nem volt pénzük és koplaltak. Kenderesről visszafordultak Budapestre és elhatározták, hogy kirabolnak valakit s így szereznek pénzt ahhoz, hogy külföldre utazhassanak. Gyakran

járkáltak a Desseffy-utcában s megfigyelték, hogy Fischerné rendszerint este kilenc óra tájban szokott eltávozni az üzletből, egyedül megy haza s retikül van a karjára akasztva. A két suhanc biztosra vette, hogy a kézitáskájában szokta hazavinni a bevételét s ezért Fischernét szemelték ki áldo-

zatnak. Ma este is lesbozólták s mikor láták, hogy hazafelé indul, gyorsan a Desseffy-utca 40. számú házához siettek, elbújtak a kapualjban s mikor Fischerné belépett, rátámadtak. A kalandorhajlamú suhancokat a rendőrség átadta a fiatalkorúak bíróságának.

Elárverezték a Bristol-szállót

155.000 pengőért a háztulajdonosok vették meg az 514.000 pengőre becsült ingóságokat

Szomorú árverési szenzációja volt ma este Budapestnek: régi tartozások fejében elárverezték a csőd alatt álló Bristol-szállót. Délután három órakor a szálló halljában az elegáns vendégek között néhány hatóság ember jelent meg, röviddel ezután pedig irattáskás urak érkeztek: ügyvédek, akik megbízóik nevében jöttek árverezni. A Bristol-szállót néhány esztendővel ezelőtt vette bérebe a háztulajdonos, Lévy Pál bárótól a Budapesti Idegenothon és Értelmi Részvénytársaság, amely úgynevezett családi részvénytársaság volt és az élén Freinreisz István, az ismert szállós és vendéglős állott. A szálló rövidesen fizetési zavarokba került s Lévy Pál bárótól 124.000 pengőt vett kölcsön. Az üzleten már ez az új tőke sem tudott segíteni. A fizetési zavarok egyre súlyosabbak lettek és tavaly már a házbért sem tudták megfizetni. Időközben Lévy Pál báró meghalt és az örökösök, a két fivér, Frigyes és Tibor bárók zárlatot vezettek a szálló ellen a 124.000 pengős tartozás és a hátralékos lakbér fejében. A részvénytársaság

kényszeregyezséget kért, az egyezség azonban nem sikerült, mire megnyitották a csődöt.

A csőd során Lévyék árverezést kértek az Idegenothon Részvénytársaság ellen, valamint Freinreisz István ellen is, aki a szálló tartozására fedezetül lekötötte a szállóban levő lakbérét a berendezését. A bíróság el is rendelte az árverést azzal a kikötéssel, hogy az ingóságokat egy tételben kell elárverezni és az árverezőknek 50.000 pengő bánatpénzt kell letenni. A délutánra kitűzött árverésen a hatóság emberein kívül megjelent az örökösök megbízottja, valamint még hat árverező. 514 ezer pengő volt az árverésre szánt ingóságok becsértéke. Az első ajánlat 65.000 pengőről szült. Megindult a licitálás és az árverezők közül, — akik valamennyien letették a bánatpénzt, — Lévy bárók megbízottja ígérte a legtöbbet, 155.000 pengőt. Ennél följebb már senki sem licitált és a közel három óráig tartó árverés után a háztulajdonosok kapták meg a Bristol-szállót. Az új gazdák házi kezelésben vezetik tovább a szálló üzemet.

Gépmadár a mecseki dombok felett

Rádióriportot és gramofonzenét adott le az első budapest—pécs—kaposvári repülőgép — Interjú a miniszterelnök feleségével, aki kedden utazott először repülőgépen — A Budapesti Hírlapot repülőgép szállítja Pécsre és Kaposvárra

A magyar kereskedelmi aviatikának ünneppája volt ma: reggel kilenc óra körül indult el a mátyásföldi repülőtérről az első belföldi utasszállító gép, a pécs—kaposvári nyolcszemélyes Fokker, amely szerencsés útjával új korszakot nyit meg Csonka-Magyarország közlekedésében. Az esemény jelentőségével teljesen tisztában volt a rádió vezetősége is, amely erre a napra a magyar rádiót bekapcsolta a repülés szolgálatába és mind az indulásnál, mind pedig a pécsi és kaposvári érkezésnél a repülőtéren földállított mikrofon által közvetítette a mozgalmas nap epizódjait szerte a világba. De a világ rádiósa nem csak a start és a leszállás eseményeit tudhatják meg, hanem a repülőgép útjának egész menetét is, amennyiben a repülőgépre szerelt rádióba Kovács Elemér, a Magyar Légiforgalmi Társaság kiváló rádió főfelügyelője mondta be az utazás közben tapasztaltakat, amiáltal rendkívül élvezetes „helyszíni” repülőriportban volt részük azoknak, akik kedden a budapesti rádió leadásait hallgatták. A repülőgépről egyébként gramofonzenét is közvetítettek, úgyhogy például kedden délelőtt Egyiptomban, ahol tudvalevően igen kitünően lehet fogni a lakihegyi leadást, jól hallgathatták a derék fellahok „Lavotta szerenádját”, amelynek örökszép melódiáit a mecseki dombok fölött másfélezer méter magasságban adta le a magyar gépmadár.

A Budapestre induló repülőgép első utasa vitéz Keresztes-Fischer Ferenc, Baranya vármegye főispánja volt. Az ünnepies megnyitót utazáson részt vett Hohenlohe Ferenc herceg, a Légiforgalmi elnöke és Apáthy Jenő dr. nyugalmazott hadbíró, a Légiforgalmi Társaság ügyvezető igazgatója. Velük utazott és a rádiókészülékeket kezelte és irányította Tomsányi rádiómérnök és Kovács Elemér.

Az uton természetesen nem csupán ilyen szórakoztató riport-előadással foglalkoztak, hanem nagyon is nagy gondot fordítottak a minduntalan kapott meteorológiai jelentésekre. Kedden ugyanis meglehetősen esnysa idő volt, köd és felhő borult a tájakra, úgy hogy vitéz Fejes István, az ismert kiváló magyar pilóta, főleg ezeknek a rádiójelentéseknek köszönhető, hogy hajszálpontosan elkerülte a viharócokot, a ködöt, a felhőket, szóval mindazokat az időjárási jelenségeket, amelyek a repülőgép zavartalan menetét megnehezítették.

Igy érkezett el simán a gép negyedtizenegy tájban Pécs gyönyörűen kiépített modern repülőterére, ahol az utasokat Makai István helyettes polgármester köszöntötte, kiemelve beszédében azt a nagy fontosságot, amelyet ennek a modern közlekedési eszköznek Pécs város életébe való bekapcsolása jelent. Az üdvözlőbeszédre Hohenlohe Ferenc herceg, majd vitéz Keresztes-Fischer Ferenc főispán válaszolt.

A repülőtéren megjelent több ezer főnyi közönség lelkesedése leírhatatlan volt és rögtön meg is győződhetek a technika által lehetővé tett szédületes gyorsaság egy kiváló előnyéről. A Budapesti Hírlapot ugyanis mátl kezdve repülőgép szállítja Pécsre és a lelkes közönség ott a repülőtéren sőt kapkodta kedvenc lapjának valamennyi példányát, amelyet ma először kapott meg a kora délelőtti órákban, a helyett, hogy délután kettő után jutott volna hozzá. Ma, az első napon természetesen az ünnepséged kedvéért több, mint egy órával későbbben indították a gépet, de holnapról kezdve Pécs város közönsége, valamint a kaposváriak is megjelenésének megfelelően, reggel kapják meg a Budapesti Hírlapot.

Az ünnepséged után a gép tovább indult, hogy elérje végállomását, Kaposvárt. A társári repülőterén már izgatottan várakozott a majd ezerfőnyi közönség, amelynek türelmetlenségét azonban nem tudni, enyhítette-e, vagy pedig fokozta a kíváncsiság, amelyet egy szokatlan meglepetés hozott számukra. A Philips-rádió ugyanis hangszórót és hangerősítőt berendezést szerelt föl a repülőtéren, úgy hogy az egész rádióriportot, annak szünetiben pedig a helyszínen leadott művészi gramofonzenét kitünően lehetett hallani az egész téren.

A hangszóró híradásaiból tehát a kaposvári közönség percre-perce pontosan tudta, hogy most felszállt a gép a pécsi repülőtéren, most felhők közé került, majd egyszerre csak jött a jelentés, hogy öt perc múlva ott lesz.

Féltizenkettő tájban szállt le az első belföldi utasszállító gép a pompásan alapeszevezt, nagy áldozatkészséggel megépített kaposvári repülőterén, ahol Véték György dr. polgármester üdvözölte az érkezőket és hangszólította, hogy Kaposvár városa a legmodernebb közlekedési lehetőségek terén is biztosítani akarta a város domináló szerepét a Jugoszlávia és Olaszország felé irányuló forgalomban. Hohenlohe Ferenc herceg válaszában közölte, hogy a Magyar Légiforgalmi R. T. az első belföldi légi vonal rendezésével megkezdte a belföldi légiszolgálat kiépítését, hogy annak befejezése után szinte páratlan lehetőségeket biztosítson Magyarországnak a külfölddel való légi forgalomban is.

A vendégek tisztelősen banket volt, amely után a repülőgép visszaindult Budapest felé. Jó hátszelet kapott, úgy hogy a kaposvár—budapesti utat a gyorsvonat közel ötórás menetidejével szemben negyvenöt perc alatt tette meg.

A mátyásföldi repülőtéren aztán megint csak a mikrofonba mondott rádióriport közölte a nagyvilággal az érkezés külsőségeit és az utasok élményeit. Alig ért véget ez a kedves aktus, megkongatták a repülőgépek érkezését jelentő harangot, Lágymányos felett az égen megjelent a hatalmas, kilencszáz lóerős, tizenhét személyes bécs—budapesti Fokker-gép, amelynek leszállását szintén megvárta a közönség.

A nagy gépmadár annak rendje-módja szerint odaállt a betonjárására az útlevelelőző és vámvizsgáló hivatal ajtaja elé, kinyitl

Megjelent a magyar nyelvű

Amatőríróképező tankönyv és Lexikon

Kezdők és haladók részére nélkülözhetetlen. Ára vászonkötésben P 2.50. Vidékre portó mentesen. Kapható a kiadónál:

Fehér és Társa

speciális fotószaküzlet nagyban és kicsinyben Bpest VII, Károly-körút 3/a (Fióküzlet nincs)

az ajtó és egymásután szálltak ki a bécsi utasok.

Egyszerre elegáns sötétkék sportkosztümös hölgy száll ki a repülőgépből, Hohenlohe herceg és a Magyar Légiforgalmi többi vezetője odavan a csodálkozástól: az elegáns hölgy — Bethlen Margit grófnő, Bethlen István gróf miniszterelnök felesége.

A Budapesti Hírlap munkatársa azonnal odasietett a grófnőhöz és megkérte, hogy mondja el a bécs—budapesti utazás élményeit. Bethlen Margit grófnő mosolyogva meséli:

— Valójában ez volt az első komoly légi utazásom. Eddig csak Budapest fölött, kisebb sétatrepüléseken vettem részt. Ilymódon tehát most először volt alkalmam átélni egy komoly, hosszú légi utazás minden szép, izgalmas élményét.

— Minden különösebb elhatározás nélkül, hirtelen szántam rá magamat erre az utazásra, amely — hála az időjárás szeszélyeinek — rendkívül mulatságos volt és ezen az egyetlen úton megismertetett mindazokkal az élményekkel, amelyekről öreg repülők szoktak mesélni. Voltunk szőben, viharban, esőben, a gép kisebb-nagyobb hullámvonalakait írt le, gyakran kerülünk felhők fölé, amikor semmi egyebet nem láttunk, mint a felhők különös, szeszélyes, minduntalan változó, mesészerű képét.

— A legmegkapóbb látvány azonban a gyönyörű ívben pompázó szivárvány volt, amelynek külön megindító varázsa volt, hogy felülről láttuk. Nagyszerű, felejthetetlen élmény volt ez az utazás, amelynek során — mondanom sem kell talán — pillanatig sem volt szó rosszulétről, szédülésről vagy félelemről.

A vámvizsgáló-iroda ajtajánál hangzottak el a grófnő utolsó szavai, amikor a szigorú finánc hivatalos komolysággal felszólította a miniszterelnök feleségét, hogy nyissa föl egyik bőröndjét. Bethlen Margit grófnő készséggel tett eleget a hivatalos ember hivatalos kíváncsiságának, így aztán „simán” esett át Bethlen Margit grófnő a vámvizsgálaton.

Ezzel aztán véget is ért a magyar utasforgalmi aviatikának ez a szép napja, amelynek izgalmas élményei — ha számításba vesszük a technika fejlődésének rohanó tempóját — tíz esztendő múlva minden bizonyosan romantikus anakronizmuszámba mennek nem is oly késői utódaink, talán jómagunk előtt is. Németh Károly

AB.H. POSTÁJA

Az özvegyek nem kapnak tisztviselőkölcson?

„Tekintetes Budapesti Hírlap Szerkesztősége. Bátorodom soraimmal zavarni, de mint régi előfizető, még soha sem tettem semmit közzé a lapba. Most kérem ezt a kis cikket a „hírek” közé tenni.

Ugyanis a vasárnapi gazdag közlönyben olvastam, hogy a köztisztviselők és nyugdíjasok felvehetnek előleget visszafizetésre, úgy én is bátorkodtam kérni, hogy anyagi helyzetemen segítsék. Úgy mint kisleányom egészségét és az enyémet helyreállítsam, de megtagadták, hogy a szerencsétlen özvegyek nem részesülhetnek abban a jótéteményben, holott visszakapná az állam, mert szívesen visszafizetnék, amit kölcsön vennék. Minden hónapban levonnák nekünk is a fizetésünkkel. Nem érezzük meg azt a levonást.

Nagyon kérem a többi özvegyek nevében is, hogy az állam engedélyezze meg, hogy az özvegyek is kapjanak előleget. Minket is részesítsenek abban a jótéteményben, hogy anyagi helyzetünkön javíthassunk.

Egy szegény köztisztviselő özvegye.

Kérem a Tekintetes Szerkesztőséget, ezt a kis cikket a lapban közzétenni szíveskedjen, maradok Bpest, 1930. IV. 3.

mély tisztelettel

aláírás

nyug. vt. főtanácsos özvegye.